

[Glistrup]

Jeg tør i den forbindelse slet ikke tænke på sagsbehandlingen af komplicerede spørgsmål.«

Besvarelse (29/3 79):

Arbejdsministeren (Auken):

Arbejdsministeriet har den 9. marts 1979 meddelt Merkonomernes Arbejdsløshedskasse anerkendelse i medfør af § 31, stk. 1, i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring, jfr. lovbekendtgørelse nr. 471 af 25. august 1978, fra den 1. januar 1979 at regne.

Til *arbejdsministeren (16/3 79)* af:

Kurt Hansen (VS):

»Er det fortsat ministerens opfattelse, at langtidsarbejdsløse under 60 år ikke skal miste arbejdsløshedsdagpengene efter 1. april 1979, medmindre de har undladt at tiltræde et rimeligt tilbud om arbejde af 9 måneders varighed?«

(Spm. nr. 735).

Begrundelse.

Den 1. april 1979 udløber moratorieordningen. Denne ordning blev indført, for at den daværende socialdemokratiske regering kunne vinde tid til at iværksætte foranstaltninger, der kunne sikre de langtidsarbejdsløse et jobtilbud, eller til at få dem udstødt fra arbejdsmarkedet, frivilligt eller ved tvang.

I december 1978 blev der gennemført en 3 måneders forlængelse af moratorieordningen for de under 60-årige. Denne forlængelse var begrundet i, at 14.000 personer, der ville falde for 26 ugers reglen, endnu ikke havde modtaget jobtilbud.

Hvorvidt disse 14.000 langtidsarbejdsløse har fået et jobtilbud, må anses for aldeles tvivlsomt. Hvad der derimod kan siges med sikkerhed, er, at problemerne med at skaffe jobtilbud til de langtidsarbejdsløse vil vokse med en voldsomt accelererende kraft.

Skønsmæssigt må der regnes med, at det mindst vil dreje sig om et tilsvarende antal i resten af 1979 og et betydeligt større antal i 1980.

Det er et meget vigtigt spørgsmål for de langtidsarbejdsløse, om ministerens tilsagn om, at ingen langtidsarbejdsløse falder for 26 ugers reglen, før de har fået et rimeligt jobtilbud, også gælder efter 1. april 1979.

Besvarelse (29/3 79):

Arbejdsministeren (Auken):

Det er fortsat min opfattelse og i overensstemmelse med § 97 b i arbejdsløshedsloven, at langtidsledige medlemmer under 60 år af en arbejdsløshedskasse skal have et rimeligt tilbud om arbejde, inden de på grund af 26 ugers reglen mister dagpengeretten.

Baggrunden for forlængelsen af moratorieordningen til 1. april 1979 var, som jeg nævnte ved min fremsættelse af lovforslaget, at problemerne i forbindelse med fastlæggelsen af de administrative procedurer omkring ordningen var større end oprindeligt antaget. Dette bevirkede, at man kom i gang med de egentlige forberedelser senere end ventet, og at man derfor ville få vanskeligt ved at fremskaffe tilstrækkeligt med tilbud til det ret store antal personer, der ellers ville miste dagpengeretten pr. 31. december 1978.

Det er på baggrund af oplysninger fra AF-kontorerne mit indtryk, at ordningen er kommet godt i gang, og at de langtidsledige, der ville miste dagpengeretten pr. 1. april 1979 eller senere, alle forventes at få et tilbud, inden dagpengeretten ophører. Jeg ser derfor ingen grund til, at moratorieordningen forlænges ud over 1. april 1979.

Til *miljøministeren (22/3 79)* af:

Ernst Schmidt (FP):

»Kan bl. a. den situation, hvor en kommune besluttede at bygge en idrætshal på trods af by- og landzonelovens bestemmelser, være med til at fremskynde det lovforslag om større indflydelse for kommunerne på zonalovsadministrationen, som regeringen den 31. maj 1978 ved en folketingsbeslutning tilkendegav at ville fremsætte senest den 31. december 1979?«

(Spm. nr. 747).

Begrundelse.

I Aktuelt for den 21. marts 1979 kan man læse denne overskrift: »Kommuner byggede idrætshal ulovligt – tvinges måske til at rive den ned igen.«

Fremskridtspartiet har gang på gang forsøgt at få ændret lovgivningen, således at kommunerne får større beføjelser, og ovennævnte sag må være bevis for, at det haster.